

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

12. சார்புரைத்தல்

(கலிவிருத்தம்)

பண்: திருக்குறுந்தொகை (நாதநாமக்கிரியை)
திருச்சிற்றம்பலம்

*அண்டத் தானை - என வரும் திருக்குறுந்தொகையைத் தழுவியது.

Devaram

பொது (Appar)

அண்டத் தானை யமரர் தொழப்படும்
பண்டத் தானைப் பவித்திர மார்திரு
முண்டத் தானைமுற் றாத இளம்பிறைத்
துண்டத் தானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

அண்டத்தில் உள்ளவனும், தேவர்களால் தொழப் படும் பொருளும், பவித்திரம்
உடைய நெற்றியை உடையவனும், இளம் பிறைப் பிளவினைச் சூடியவனுமாகிய
பெருமானே தொழத் தக்கவன்; காண்பீராக.

Ramana Sannidhi Murai

44. தாய்ச்சி யாய தனிப்பரை தோள்புணர்
நீச்சி லாதபே ரின்ப நிலையனை
ஏச்சி லாரம ணேசப் பெரும்புகழ்
விச்சி னுனைக்கண் டர்வேண்டற் பாலதே. 1
45. கரிய னைத்தம் கருத்துள் அடியரால்
துரியி னுனைத் துரிய ரமணனை
உரிய னுயெனக்கு ஊனுயிர் நிற்கவும்
பிரியி னுனைக்கண் டர்பேணற் பாலதே. 2
46. களக்கி லாக்கலி யாண குணங்கெழு
விளக்கி னுனைமெய்க்ஞ்ஞான விநோதனை
அளக்கி லாப்பர மாய ரமணனைத்
துளக்கி லானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே. 3
47. மதியி னுள்ளொளிர்த்து அந்த மதியினை
விதியி னுல்விளக் குற்ற ரமணனை
மதியி னையுள் மறித்துப் பதிக்குறும்
கதியி னுனைக்கண் டர்தொழற் பாலதே. 4
48. ஆமை போல வடக்கிய வஞ்சினர்க்கு
ஏம மாய விறைரம ணேசனை
வாய்மை யாய வளங்கெழு செல்வனைத்
தூய்மை யானைக்கண் டர்தொழற் பாலதே. 5
49. மாறி லாத மனத்தர் உளத்தமுது
ஊறி னுனைமெய்க்ஞ்ஞானவா னும்பலே¹
ஏறி னுனை இறைரம ணேசனை
ஏற னுனைக்கண் டர்தொழற் பாலதே. 6
50. தூவ ணத்துற வோர்கள் தொழுங்கழல்
கோவ ணத்திருக் கோல ரமணனை
நாவ ணஞ்சிறப் பெய்த நயந்துநீர்
பூவ ணச்செழும் பொன்னடி போற்றுமே. 7
51. அருனை தன்னில் அருட்குரு வாகத்தண்
கருனை மாமுகில் ஒன்று கலந்தது
சரண மென்றுநீர் காலந்தாழ்க் காதுபோய்த்
தரண முற்றுத் தழைத்துயிர் வாழ்மினே. 8
52. மரண வாதனை மாற்ற ரமணனென்று
அருனை தன்னில் அமுதம்வந் துற்றது
தருண மாமிது சாற்றினன் நான்உமக்கு
அரண மாக அடைந்துயிர் வாழ்மினே. 9

53. அசாவி லும்பிர மாதம் அறிந்திடா
விசார சீலமெய்ஞ் ஞான ரமணனை
உசாவு வார்க்குஒளி யாய வுளத்தனை
உசாவின் அல்லது உயிர்க்குய்தி யில்லையே. 10
54. கற்றி லாத கசட்டுச் செருக்குடைப்
பெற்றி சேர்பிற விப்பெரும் பீழைகள்
வெற்றி வேங்கட வித்தக மெய்ப்பொருள்
பற்றி யின்புறு பாக்கியர்க்கு இல்லையே. 11
55. தூண்ட லற்ற துளங்கொளி தோமறுத்து
ஆண்ட வேங்கட அண்ணல் அசலமாத்
தூண்ட வம்த(ம்)முள் தாம்கண் டவர்க்கலால்
மாண்ட தன்று மயக்கப் பிறவியே. 12
56. கெழிய மண்டையிம் கீறும் அயன்எழுத்து
அழிப டுந்திறன் ஆயும் அறிஞர்க்குச்
செழிய வேங்கடச் செல்வப் பிராநாடி
வழிப டல்விட்டு மார்க்கம்ஒன் றில்லையே. 13
57. யாக்கை வெஞ்சிறை யின்னின்று உயிர்களை
மீட்கை யின்விறல் வேங்கடன் வெல்கழல்
வேட்கை யோடு விரைந்துசே விக்குறும்
வாழ்க்கை யன்றிநல் வாழ்க்கையொன் றில்லையே. 14
58. எப்பொ ருட்கும் இறைரம ணன்வழங்கு
ஒப்பு யர்வறும் உத்தம போதத்தால்
முப்பு டிச்சுட் டறுத்தொளிர் மோனத்தார்க்கு
எப்பு விக்கணும் எய்தவொன் றில்லையே. 15
59. உத்த ரக்குரு வாட்சி யுறினுநன்று
அத்த னுய ரமணன் அருள்புரி
சுத்த ஞான சொருப வுணர்ச்சியால்
சித்த சாந்திசேர் வார்க்கலாது இல்லையே. 16
60. ஒள்ளொ ளிப்பேர் உணர்ச்சி உருவமாய்
உள்ள லற்றுளத்து உள்ள ரமணனை
நள்ள லுற்றவர் தம்மை நலிமனக்
கள்ளக் காரவிச் சைகழன்று ஓடுமே. 17
61. காத லால்திரு வேங்கடக் கண்ணுதல்
பாத பங்கயம் பற்றிப் பணிந்தவர்
பேத புத்தி பெயர்ந்த மனத்தராய்
மீத மாய்த்திகழ் மெய்ப்பொருள் காண்பரே. 18
62. ஊக்க மாய்நம் உயிர்க்குடை வேங்கடன்
பூக்க மழ்பொன் னடிச்சரண் போற்றினால்

- நீக்க மற்ற நிரதிச யானந்த
மாக்க டல்தம் மனத்து மடுக்குமே. 19
63. ஏவ லாற்றி இசைகெழு வேங்கடப்
பாவ நாசன் பதம்பணிந்து ஏத்துவார்
ஆவ லாயின் அதன்படி அண்டர்மேற்
காவ லாய்க்கை வலியமுங் காண்பரே. 20
64. வினவின் மெய்ப்படு வேங்கட தேவனை
மனவன் பாக மகிழ்ந்துவா லாயமாய்
நனவின் கண்நழு வாமல் உணர்ந்திடில்
கனவின் கண்ணுமெய்க் காட்சி கலக்குமே. 21
65. தஞ்சம் புக்குத் தகுரம னேசனை
நெஞ்சம் புக்கு நிரம்பிய காதலால்
வஞ்சம் போய்வழு வாது வழிபடில்
துஞ்சம் போதும் சுடர்விடும் ஜோதியே. 22
66. தெரியு முன்றையும் தேர்வுறும் சுட்டறுத்து
அரிய வந்தரி யாமி ரமணனைப்
பிரிய லற்றதன் பெற்றிமை பேணுறில்
துரிய மெங்கணும் தோய்ந்து விளங்குமே. 23
67. சித்த வேடம் திகழ்வேங் கடவனை
மெத்த நட்பொடு மேலைத் தவத்தினால்
சித்தம் ஒன்றிச் சிறக்க நினைந்திடில்
சுத்த மாகத் துலங்கும் பிறவுமே. 24
68. சிவனை வேங்கடச் செஞ்சுடர் வண்ணனைத்
தவநி னைந்துமெய்ச் சார்புறக் கூரிதாம்
கவன மாய்அருள் கண்கொடு கண்டிடின்
அவனி முற்றும் அவனொளி பாயுமே. 25
69. எம்மை ஆளுடை இன்ப ரமணனைச்
செம்மை சேர்தரு சித்தத் தெளிவொடு
மெய்ம்மை யாக விரும்பித் தொழுதிடின்
இம்மை யேஅம்மை இன்பம் பயக்குமே. 26
70. அன்பு விஞ்சி அதேநினை வாய்முற்ற
நம்பி வேங்கட நம்பனை நாடிடின்
இன்ப துன்ப இரட்டை அறப்பெறும்
தன்ப தத்துத் தழைத்திடல் ஆகுமே. 27
71. மெய்த வழந்த விபூதி ரமணனை
உய்தி சேர வுளம்புகுந் து உண்மையாய்ப்
பைத லாணவப் பற்றறப் பற்றிடின்
எய்து மோஅங்கு இருவேறு இயற்கையே. 28

72. நிசிவாய் ஆடு நிருத்த ரமணனைக்
கசிவால் உள்ளம் கரைந்துநீ ராளமாய்
அஜபா மந்திரம் ஒதி யறிவுறில்
பசுபா சங்கள் பதிமய மாகுமே. 29
73. ஆட்சி கொண்டகண் னாய ரமணனை
மீட்சி யற்ற விழிப்பொடு நோக்குறின்
மாட்சி வாய்ந்த திரிபதார்த் தங்களின்
காட்சி யாவும்அக் கண்மயம் ஆகுமே. 30
74. ஈசன் எந்தை இறைம ணேசன்தன்
வாச மல்குமலர்நந் தனவனம்
முக வண்டொடு தும்பி சுரும்புநல்
ஆசு தீர்மெய் அநுபவம் ஒதுமே. 31
75. கஷ்ட மோடு கவலகன் றோடநல்
இஷ்ட மென்பன யாவும் உடனெய்தும்
அஷ்ட முர்த்தஅண் னைமலை வேங்கடச்
சிஷ்டன் நல்லடி சிந்தை செறிக்கவே. 32
76. பாச பந்தம் அறுக்கும் பரம
ணேசன் தன்னடிக்கு ஏவல்செய்து அவ்விறை
நேச மாக நிகழ்த்தும் திருவுளத்து
ஆசி பெற்றோர் அமரர்க்கும் உம்பரே. 33

திருச்சிற்றம்பலம்

1.உம்பல் - யானை

தரணம் உற்று - காப்பாற்றப்பட்டு, கெழிய - ஒளி பொருந்திய

பைதல் - துன்பம், நிசி - இரவு